

§ 39, stk. 1. Bestemmelsen stammer fra den tidligere retstilstand, da vedtægterne også indeholdt bestemmelser om offentlige veje.

Til nr. 10.

Ved ændringsforslaget til § 43, stk. 1, tydeliggøres hjemlen til at ekspropriere til private vej- og stianlæg, som fandtes i den tidligere vejbestyrelseslov. Der er ikke ved forslaget tilsigtet nogen realitetsændring.

Til nr. 11, 12, 13 og 14.

Ændringsforslagene er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af den københavnske bygge- lov og dermed af denne lovs særregler om ekspropriation og taksation.

Til nr. 15.

Ved den foreslåede ændring berigtiges en fejl- agtig lovtekst.

Til nr. 16.

Ved den nugældende affattelse af § 69 har det været tilsigtet at tydeliggøre den tilsvarende be- stemmelse i vejbestyrelseslovens § 32, som den har afløst. Bestemmelsen fastslår, i hvilke tilfælde en vejbestyrelse ved nye vejanlæg og ved ombygning af bestående veje erstatningsfrit kan afbryde en ejendoms hidtidige adgangsforhold til offentlig vej. Afgørende for erstatningsspørgsmålet var, om ejen- dommen på anden måde havde eller fik fornøden forbindelse til offentlig vej. Hvad der ligger i be- grebet „fornøden forbindelse“ var fastslået i en omfattende administrativ praksis og i en række kendelser afsagt af taksationsmyndighederne.

En højesteretsdom afsagt den 12. november 1973 har imidlertid ikke tilsluttet sig den hidtidige for- ståelse af begrebet, men har tillagt indehaveren af et tankanlæg erstatning for det indtægtstab, der var en følge af, at den umiddelbare forbindelse til den trafikerede offentlige vej blev afbrudt som følge af en vejforlægning, samt for vedligeholdelsesudgif- ter til den private fællesvej, som fremtidig skulle tjene som adgangsvej til anlægget.

Da højesteretsdommen har meget vidtgående økonomiske konsekvenser for vejvæsenet, og da der ikke findes anledning til at stille grundejere, der vil få tillagt erstatning efter synspunkterne i højeste- retsdommen, væsentlig gunstigere end andre grund- ejere, der også berøres økonomisk af vejadministra- tionens beslutninger — f.eks. om nedlæggelse af veje som offentlige, indførelse af stop- og parkerings- forbud, opsætning af midterhegn på vej, omlægning af vejnettet — uden at der bliver tale om erstat-

ning fra det offentlige, er bestemmelsen søgt klar- gjort i overensstemmelse med, hvad der har været tilsigtet med bestemmelsen, og hvad der også har været lagt til grund i hidtidig administrativ praksis.

Herefter er begrebet „fornøden forbindelse“ søgt nærmere præciseret, idet det udtrykkelig fastslås, at en ejendom godt kan have fornøden forbindelse til offentlig vej, selv om den ved ændring af adgangs- forholdene får en mere afsides beliggenhed i for- hold til offentlig vej, til en bebyggelse eller en loka- litet, ligeledes selv om ejendommen afskæres helt eller delvis fra dens hidtidige kundekreds og selv om den får udgifter til istandsættelse, vedligehol- delse eller renholdelse af vej.

I overensstemmelse med den hidtidige forståelse af begrebet, har en ejendom derimod ikke fornøden forbindelse til offentlig vej, hvis en ændret place- ring eller udformning af overkørsler til ejendommen medfører driftsulemper for en virksomhed på denne. I disse tilfælde har en ejer derfor krav på erstatning.

I praksis tillægges der endvidere erstatning i til- fælde, hvor de ændrede adgangsforhold medfører, at der opstår driftsulemper for en virksomhed på ejendommen ved væsentlig forøgelse af kørsels- afstanden fra ejendommens bygninger til afskærne dele eller selvstændigt beliggende lodder af ejen- dommen. Erstatning kan endvidere blive aktuel, hvis de ændrede adgangsforhold påfører ejeren eller brugeren udgifter til nedrivning eller ombyg- ning af bygninger, anlæg af nye driftsveje eller lig- nende.

Det er nu ved stk. 3 udtrykkelig fastslået, at hvis enhver adgang til en ejendom eller en del af denne afskæres, påhviler det vejbestyrelsen at overtage ejendommen helt eller delvis mod erstat- ning.

Til nr. 17.

Formuleringen tilsigter en forenkling i procedu- ren ved fastsættelse af adgangsbestemmelser for offentlige veje. Den giver mulighed for at begrænse omfanget af det materiale, der offentliggøres i Statstidende og lokale blade til, hvad der må anses for rimeligt. En sådan begrænsning er mulig, fordi grundejerne hver især får særskilt meddelelse om de konkrete bestemmelser om adgangs begræn- sning, der er fastsat for deres ejendom.

Til nr. 18.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 5 og 17.

Til nr. 19.

Ved ændringsforslaget berigtiges en fejlagtig lovtekst, ligesom der skabes en parallellitet med den